

blive Spørgsmaal om at anvende betingede Straffedomme. Adgangen hertil staar nemlig kun aaben, hvor Dommen lyder paa Straffe, der ikke overstige en vis Grænse. Medens Udvalget altsaa i det hele taget er villigt til at gaa med paa dette Forsøg, stilles der dog nogle Ændringsforslag, som man anser for at være af Betydning. De Ændringsforslag, der ere stillede under Nr. 23 Litr. a til d, gaa alle ud paa at give Dommeren Myndighed til ogsaa at udsætte Straffefuldbyrdelsen i Tilfælde, hvor den Handling, som er Betingelse for Udsættelsen, ikke allerede er foretagen af den anklagede, men først skal foretages i Fremtiden, saasom hvor han har lovet at yde Erstatning eller at underkaste sig Ophold paa et Drankerasyll eller lignende. Den Bestemmelse, der har Hensyn til det sidste Tilfælde, og som indeholdes i Ændringsforslaget under Litr. c, er noget nyt, som er blevet bragt ind i Debatten om de betingede Straffedomme af Kriminalrets-assessor Ussing, men som Udvalget har fundet god Anledning til at optage.

Saa er der Ændringsforslaget under Nr. 23 e, som har det Tilfælde for Øje, at den betinget domfældte inden de fem Aars Forløb forser sig paa ny, medens det først efter de 5 Aars Forløb opdages, at han har forset sig. Det bliver da Spørgsmaalet, hvad der i saa Tilfælde skal gøres med ham. Udvalget foreslaar, at den begaaede Forbrydelse skal betragtes som en skærpene Omstændighed, naar han paa ny forbryder sig. Han bør ikke afsone den ham først idømte Straf, thi Betingelsen for den betingede Benaadning er opfyldt. Derimod bør den Omstændighed, at han har forset sig igen inden Udløbet af de fem Aar, komme i Betragtning ved Fastsættelsen af den ny Straf som en skærpene Omstændighed. Endelig er der Ændringsforslaget under Litra f., som giver domfældte Adgang til at faa afgjort ved Dom, at hans Undladelse af at opfylde en stillet Betingelse er ham utilregnelig, saaledes at der ikke bliver Spørgsmaal om andet, end at betragte den betingede Dom som bortfalden.

Under Nr. 24 foreslaar et Flertal, at det sidste Punktum af § 18 skal udgaa. Dette Punktum bestemmer, at betingede Straffe, der ikke ere komne til Fuldbrydelse, i ingen Henseende skulle være til Hinder for Udøvelsen af borgerlige eller offentlige Rettigheder. Det er en Bestemmelse, der gaar ud paa at træffe en Ordning af dette Forhold, som ikke kendes andetsteds. Hos os er det jo saaledes, at

der ved Valgloven er givet den Definition af Udtrykket „uberygtet“ i Grundlovens § 30, at ingen kan anses som uberygtet, som ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Da der blandt de Forhold, hvorom der her er Spørgsmaal, formentlig altid vil være nogle, som ville være vanærende i den offentlige Mening, synes det rimeligt, at de ogsaa maa have den Virkning, at vedkommende, saa længe som de fem Aar løbe, taber sine borgerlige Rettigheder. Han kan ikke betragtes som den, der ikke er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Han er i Virkeligheden funden skyldig deri, han skulde i Virkeligheden være dømt derfor, det er kun Fuldbrydelsen af Straffen, som er udsat. Flertallet foreslaar derfor, at den nævnte Bestemmelse udgaar, hvorved det undgaas, at der fremkommer Anomalier i Lovgivningen.

Jeg skal blot lige nævne Ændringsforslagene Nr. 25—26 af Udvalget, som gaa ud paa at ændre en mindre korrekt Udtryksmaade, hvorimod jeg maa gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslagene under Nr. 28 og 29. Ændringsforslaget under Nr. 28 er stillet til Lovforslagets § 23, ifølge hvilken Loven kun skal gælde, indtil den almindelige borgerlige Straffelov er bleven undergivet et Eftersyn af Lovgivningsmagten, dog ikke ud over 6 Aar. Fra denne Regel, som man ellers slutter sig til, foreslaar Udvalget at gøre en Undtagelse med Hensyn til de Bestemmelser i Loven, som angaa Strafafsoningen; thi det kan ikke godt lade sig gøre paa en Gang at vende tilbage til andre Regler for Afsoningen end dem, der nu ved denne Lov ville blive indførte. Det kan navnlig ikke ladt sig gøre, hvor Afsoningen skæres midt over, om jeg saa maa sige, idet Tidspunktet for Lovens Ophør indtræder midt under den. Ellers vilde jo en Del af Straffen blive afsonet paa en Maade og en anden Del paa en anden Maade. Det kan, som sagt, ikke lade sig gøre, og derfor foreslaar man Ændringen under Nr. 28. Lignende Tanker ligge til Grund for Ændringsforslaget under Nr. 29; thi da man ved Lovforslagets § 24 ubetinget ophæver Loven af 11. Maj 1897 om Vold mod sagesløs Person, vil Forholdet jo, hvis det ikke lykkes inden 6 Aars Forløb at faa en helt ny Straffelov, blive det, at denne Lov, som vi nu behandle, falder bort, medens paa den anden Side Loven af 11. Maj 1897 ikke vaagner op igen. Man vil altsaa end ikke have denne Lov, som dog